

Sygn. akt V CNP 14/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie ze skargi M. S.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego
w C.
z dnia 15 kwietnia 2013 r., sygn. akt I C (...),
w sprawie z powództwa [x] Zrzeszenia Właścicieli Nieruchomości
w C.
przeciwko S. S. , E. S. , M. S. i K. S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 października 2016 r.,

**odrzuca skargę i oddala wniosek o przyznanie radcy
prawnemu S. M. kosztów nieopłaconej
pomocy prawnej udzielonej M. S.
w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w W. zasądził od pozwanych S. S., E. S., M. S. , K. S. solidarnie na rzecz powoda [x] Zrzeszenia właścicieli Nieruchomości w C. kwotę 24 660,49 zł z odsetkami.

Powyższy wyrok pozwany M. S. zaskarżył skargą o stwierdzenie jego niezgodności z prawem w oparciu o art. 424¹ § 2 k.p.c. Wnosił o stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżonego orzeczenia. Skargę oparł na podstawie naruszenia art. 89 § 1, art. 5 i art. 212 § 1 i 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem i wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a nadto uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy. Wszystkie wymagania mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, w związku z czym skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Przepis art. 424⁵ § 1 k.p.c. wyraźnie odróżnia w pkt 2 i 3, jako samodzielne elementy konstrukcyjne skargi, podstawy skargi wymagające wskazania przepisów, które zostały naruszone od przepisów, z którymi zaskarżony wyrok jest niezgodny. Wskazane w ramach podstaw skargi naruszenia prawa muszą przy tym stanowić przyczynę niezgodności z prawem zaskarżonego wyroku. Skarżący powinien więc w skardze, poza przytoczeniem samych naruszeń wykazać również normalny związek przyczynowy między tymi naruszeniami a niezgodnością wyroku z prawem. Przepisy wskazane w ramach podstaw skargi nie muszą być tożsame z przepisami, z którymi wyrok jest niezgodny, bowiem nie wszystkie wady prawne postępowania wytknięte w podstawach skargi powodują niezgodność wyroku z prawem.

Z tych względów wniesiona skarga, która nie spełnia wymagań z art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. podlegała odrzuceniu. W konsekwencji oddaleniu podlegał wniosek pełnomocnika skarżącego o przyznanie kosztów, zgodnie bowiem z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, wniesienie niedopuszczalnej skargi nie jest udzieleniem pomocy prawnej i nie uzasadnia przyznania od Skarbu Państwa wynagrodzenia ustanowionemu przez sąd pełnomocnikowi (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2007 r., III CSK 336/07., z dnia 2 października 2014 r., IV CZ 64/14, z dnia 29 kwietnia 2015 r., III CNP 2/15 - nie publikowane).